

Utskottet ej kan föreställa sig, att icke samma menliga följder, ehuru visserligen i mindre omfång, skulle uppstå, om, såsom motionären föreslagit, egare till mindre husbehofssågar blefve befriade ifrån skyldigheten att hålla spånkista, så får Utskottet, som derjemte är af den åsigt, att undantagslagar, så vidt möjligt är, ej böra tillkomma, föreslå:
att Riksdagen ej måtte fästa något afseende å ifrågavarande motion.

Stockholm den 16 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

Gust. E. Widell.

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 Febr. 1869, kl. 6 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 3,
i anledning af väckt motion om ett lotsfartygs förläggande
under Skagen.*

Uti en inom Andra Kammarerna väckt och till dess Tillfälliga Utskott N:o 5 remitterad motion (N:o 103) har Herr *G. E. Widell* fästat uppmärksamhet på behofvet af en förbättring uti lotsinrättningen i Kattegat, och föreslagit att Riksdagen genom underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller om utrustandet af ett lämpligt lotsfartyg, stationerad vid Skagen,
för

för att lemna lotsbiträde åt fartyg, som behöfva söka hamn å Sveriges vestra kust, under förutsättning att fyr- och båkmedeln lemna tillgång för utrustandet och underhållet af ett sådant lotsfartyg.

De förhållanden, hvilka i motionen anföras såsom skäl för den föreslagna åtgärden, hafva af sakkunniga personer blifvit styrkta, hvarjemte upplysts: att enär fartyg, som äro destinerade vestvart, men vid Skagen möta hård motvind, i allmänhet icke våga utan lots söka hamn vid den närmast belägna Svenska kusten, så nödgas de vanligen att antingen återvända den farliga vägen ned genom Kattegat till Helsingör, eller mot hög sjö pressa sig fram till någon Norsk hamn, hvilken färd ofta är lika vådlig. Ett Svenskt lotsfartyg vid Skagen skulle erbjuda ett säkert medel att undgå alla dessa faror och att, inom några timmar, finna skydd i någon af de hamnar, hvarmed naturen försett Bohusläns kuster. De dyrbara fyrar, hvarmed Svenska kronan upplyst stranden stå för den med kusten obekante seglaren endast som varnande väktare, afrådande honom att komma densamma för nära, fastän deras ändamål äfven är att hänvisa och leda till ankarsättningar och hamnar, hvarifrån med första gynnande vind resan kan fortsättas. Ifrågavarande lotsfartyg blefve alltså ett nödigt supplement till de utmärkta och kostsamma fyrinrättningarne å vestra kusten och ett medel, hvarigenom dels sjöfarten skulle gagnas, dels ock inkomster beredas Staten genom de fyr- och båkmedel, som af vinddrifvare erläggas. Af dessa medel torde ock, enligt de upplysningar som meddelats, de för ändamålet nödiga kostnaderna utan svårighet kunna bestridas.

Hänvisande i öfrigt till de skäl, som i motionen anförts, får Utskottet alltså tillstyrka:

att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller, att Kongl. Maj:t täcktes låta, medelst de tillgångar fyr- och båkmedel lemna utrusta ett lämpligt lotsfartyg, tillräckligt bemannadt, för att, stationerad under Skagen, lemna lotsbiträde åt fartyg, som behöfva söka hamn å Svenska kusten.

Stockholm den 16 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

Gust. E. Widell.